

NAŚLEDNICTWO (1) *sb n*

A sg naśl(e)dnictwo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dziedziczne następstwo [czyje]:

Szereg: »sukcesyja albo naślednictwo«: Kázimierz wtory/ gdy bez potomstwa męskiego vmárł/ fkończył succelfią álbo náflednictwo Krolow Polfkich z narodu Polfkiego od Lechá. *StryjKron* 452; [náflednictwo/ Successio. *Volck Mmm 2v*].

Synonimy: *dziedziczenie, następowanie, sukcesyja.*

TK